

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 9/2012-17

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 11. januára 2012 predbežne prerokoval sťažnosť spoločnosti I., a. s. v likvidácii, B., zastúpenej advokátom JUDr. M. F., Advokátska kancelária, B., vo veci namietaného porušenia jej základného práva garantovaného čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom a rozhodnutím Okresného súdu Bratislava I v spojení s rozhodnutím Krajského súdu v Bratislave pod sp. zn. 16 CoD 43/2010 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť I., a. s. v likvidácii o d m i e t a pre neprípustnosť.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 23. júna 2011 doručená sťažnosť I., a. s. v likvidácii (ďalej len „sťažovateľka“), vo veci namietaného porušenia základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“)

postupom a rozhodnutím Okresného súdu Bratislava I (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 1 U 61/09 a Krajského súdu v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 16 CoD 34/2010.

2. Zo sťažnosti a z k nej na výzvu ústavného súdu pripojených rozhodnutí vyplýva, že okresný súd konanie o návrhu sťažovateľky na prijatie finančných prostriedkov do úschovy 21. júla 2010 zastavil pre prekážku právoplatne rozhodnutej veci [§ 159 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej aj „OSP“)]; krajský súd na odvolanie sťažovateľky toto uznesenie okresného súdu 28. februára 2011 potvrdil.

3. Sťažovateľka v ústavnej sťažnosti namietala, že označeným postupom a rozhodnutím všeobecných súdov jej bola odňatá možnosť konať pred súdmi podľa § 237 písm. f) OSP, v dôsledku čoho bolo porušené jej právo garantované čl. 46 ods. 1 ústavy a čl. 6 ods. 1 dohovoru. Navrhla preto napadnuté uznesenia (v petite sú uvedené veľmi nepresne – uznesenie okresného súdu z 26. mája 2008 a krajského súdu sp. zn. 1 Obo 55/2010) zrušiť a priznať jej trovy konania.

4. Ústavný súd podľa ustanovenia § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde na neverejnom zasadnutí pri predbežnom prerokovaní návrhu sťažovateľky skúmal, či dôvody v ňom uvedené nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia môže ústavný súd odmietnuť aj návrh vo veciach, na prerokovanie ktorého nemá právomoc alebo ktorý je zjavne neopodstatnený.

5. Jedným zo základných pojmových znakov ústavnej sťažnosti ako prostriedku ochrany ústavou zaručených základných práv a slobôd je jej subsidiarita. To znamená, že sťažnosť možno podať len vtedy, ak sťažovateľ pred jej podaním vyčerpal všetky procesné prostriedky, ktoré mu zákon (Občiansky súdny poriadok) na ochranu jeho práv poskytuje [čl. 127 ods. 1 ústavy v spojení s § 53 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“)].

6. Vzhľadom na uvedený princíp subsidiarity ústavný súd nemal v prerokúvanej veci kompetenciu preskúmať napadnuté uznesenie okresného súdu (a postup v konaní mu predchádzajúci), lebo proti nemu bolo prípustné odvolanie, ktoré sťažovateľka napokon aj využila, ale ani uznesenie krajského súdu, proti ktorému zase bolo prípustné dovolanie podľa § 237 písm. f) Občianskeho súdneho poriadku (na ktoré ustanovenie v odôvodnení sťažnosti inak aj poukazovala), ktoré však sťažovateľka nevyužila; ak by však tento zo zákona prípustný opravný prostriedok, ktorý bol celkom v dispozícii sťažovateľky, vyčerpala, ochranu v označených základných právach, ktorých porušenie namieta, by jej poskytol Najvyšší súd Slovenskej republiky, ktorému tiež prislúcha popri ústavnom súde povinnosť poskytovať dotknutým subjektom ochranu základných práv a slobôd.

7. Nevyčerpanie všetkých procesných prostriedkov, ktoré zákon (Občiansky súdny poriadok) sťažovateľke na ochranu základných práv poskytoval, robí však ústavnú sťažnosť neprípustnou. Ústavný súd preto rozhodol tak, ako to je uvedené vo výroku tohto uznesenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 11. januára 2012